Need riigivanema sõnad olid jällegi uueks tõenduseks, et valitsus on kaugel mõttest seada Eestis sisse fašistlik-korporatiivne kord, mis suunas majandusnõukogu oleks teeavajaks. Täiesti selgesti märkis riigivanem ka, et majandusnõukogule ei seata mingeid poliitilisi ülesandeid, nii et ta ei muutu võistlejaks riigikogule.

Aasta jooksul pidas majandusnõukogu kaunis suure arvu koosolekuid, võttes seisukohti mitmete seaduseelnõude ja majanduskavade kohta ja kuulates ära ka majandusministri eelarvekõne. Avalikkusele tulnud andmete järgi on ta püsinud asjalikkuse piirides, teataval määral on kired löönud temas lõkkele ainult agraarkava põhilausete arutamisel. Riigikorra reformi perspektiivis tuleb majandusnõukogule siiski nähtavasti vaadata kui ajutisele asutisele, mille ülesanne tulevikus peaks kanduma parlamendi teisele kojale.

Algatusi põhiseaduse muutmiseks.

Valitsuse poolt ülesseatud põhiseaduse muutmise programmile ilmus 1935. aastal võistlejaid ka „eraalgatuslikus korras". Nimelt püüdsid vapsid kasutada juhust, et esitada omalt poolt 1933. a. rahvahääletusel vastuvõetud põhiseaduse muutmise eelnõu rahvaalgatuse teel. Sellega nad püüdsid muidugi laiematele kodanikkude ringkondadele meelde tuletada oma olemasolu ja tekitada ka poliitilist sensatsiooni, kuna seaduseelnõu sisaldas oma lõpposas ettekirjutust, et põhiseaduse muutmise järel ametisse seatavasse valitsusse ei või kuuluda praeguse valitsuse liikmed.

Üksikasjades nägi vapside, s. o. Andres Larka' ja tema kaaslaste põhiseaduse muutmise eelnõu ette, et põhiseaduse § 26 kohaselt ei saaks kodanikkude vabadusi ega põhiõigusi kitsendada muidu kui sõja ajal või mobilisatsiooni puhul, sedagi kindla tähtajaga, millega maksev kaitseseisukord oleks tulnud kaotamisele. § 39 kohta tegi seaduseelnõu märkuse, et riigikogu ja riigivanema väljakuulutatud valimisi ei saaks lükata edasi, nagu see sündis 1934. aastal.

Eesti kroonika 1935, lk. 32